

II. Zobrazení býv. státního znaku rakouského a býv. císařské koruny rak. jest památkou rázu protistátního podle cit. předpisu.

(Nález ze dne 16. května 1927 č. 10.333).

V ě c: Josef A. H. v Ů. proti ministerstvu vnitra o odstranění závadného štítu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo v cestě instanční odvolání st-lovo z výměru osp-é v L. ze 14. dubna 1924, jímž byl st-l jako starosta města Ů. upozorněn, že dle oznámení nachází se dosud v zasedací síni radnice, tedy na místě veřejně přístupném štít, t. zv. »Wehrschild« s rak. orlem ve štítě a s rak. korunou na meči, a uloženo mu proto jako starostovi obce dle § 26 zák. z 19. března 1923 č. 50 Sb., aby celý tento štít do 14 dnů z veř. neb veřejně viditelných míst dal odstraniti.

O stížnosti jmenovaným starostou do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto: — — —

Bez důvodnou jest námitka, že skutková podstata § 26 zák. č. 50/1923 není dána proto, že jde o pouhou památku na padlé občany Ů. a prostředek k opatření podpor pro vdovy a sirotky po padlých vojínech. Neboť zobrazení býv. státního znaku rak. a býv. rak. koruny císařské dlužno s hlediska státu čsl. považovati vždy za památku rázu protistátního, jejíž odstranění náleží pol. úřadu dle cit. zák. ustanovení naříditi bez ohledu na to, k jakému účelu a z jakých motivů zobrazení to bylo původně zhotoveno.

Pokud jde o námitku, že místnost, kde štít byl zavěšen, není veřejnou místností ve smyslu cit. zák. ustanovení, stačí poukázati na to, co st-l sám doznává, že totiž v místnosti té konají se zasedání měst. zastupitelstva. Poněvadž však sezení ta dle § 49 ob. zřiz. česk. jsou zpravidla veřejná, t. j. veřejně přístupná, jest tím dán předpoklad, jak jej uvádí § 26 bod 1. odst. 4 cit. zák. — — —

Č. 6557.

Š k o l s t v í: * Předpisem § 13 zák. z 19. února 1870 čís. 22 z. z. česk., že školní stavení má býti postaveno pokud možná uprostřed školní osady, není míněn je n střed geografický.

(Nález ze dne 16. května 1927 č. 10.550).

V ě c: Obec M. (adv Dr. Kar. Altmann z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran schválení místa pro budovu školní.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — — —

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost založena jest ve své meritorní části na názoru, že § 13 zák. z 19. února 1870 č. 22 z. z. česk., pokud žádá, aby byla postavena budova školní pokud možno uprostřed osady školní, má na mysli střed geografický a že je proto úsudek žal. úřadu o tom, že jest obec Š. středem

školní obce i po vyškolení obce B. právně mylný a tudíž v rozporu se zákonem.

Nss neshledal tuto výtku důvodnou.

§ 13 cit. zák. ustanovuje, že má býti postaveno školní stavení »pokud možno uprostřed osady školní«, aniž by blíže vysvětloval aneb v jiném svém předpisu určoval, jak sluší ustanovení tomu rozuměti. Nutno proto při výkladu předpisu toho přihlídnouti k účelu jeho a uvážiti zvláště, že školní budova slouží především zájmům těch, kdož jsou po zákonu povinni školu navštěvovati a že je tudíž i tento moment jistě závažnou skutečností při řešení otázky, kde bude školní budova nejvhodněji postavena. A ježto dále nemůže býti důvodně popíráno, že by nebylo všeobecným zájmem školním, aby pokud možno největší počet dítek měl do školní budovy pokud možno krátkou a pohodlnou cestu a aby tedy měla většina dítek školou povinných školní budovu v přiměřené vzdálenosti od svých obydlí, nutno míti za to, že jest požadavkem zákona, aby byla školní budova co do své místní situace tak položena, aby byla pro většinu dítek pokud možno snadno přístupna. Leč potom nelze slova § 13 cit. zák. »pokud možno uprostřed osady školní« vykládati toliko jako pojem označující teritoriální (geografický) střed mezi několika místními obcemi, resp. osadami tvořícími dohromady jednu obec školní, nýbrž nutno pod výraz ten zahrnouti také ona místa ve školní obci, kde se se zřetelem na místní poměry (populaci, počet dítek školou povinných atd.) soustřeďuje život její a která jsou tedy po této stránce střediskem obvodu školního. Nemá proto stížnost pravdu, pokud operuje toliko s geografickým středem obce školní a jdou mimo všechny vývody její, kterými z této premisy se snaží dovoditi nezákonnost nař. rozhodnutí.

O tom, je-li určitá osada, resp. určité místo středem školní obce ve smyslu právě dovozeném, rozhodují ovšem úřady školní podle své volné úvahy a jsou při tomto hodnocení směrodatných skutečností vázáni toliko potud, že si musí opatřiti pro svůj závěr dostatečný skutkový materiál a podklad. Není proto otázka určení stanoviště pro školní budovu otázkou právní, nýbrž skutkovou a tvoří zodpovědění otázky té součást skutkového zjištění jako podkladu rozhodnutí správního úřadu. Zodpovědění této otázky správním úřadem vymyká se tudíž ve smyslu § 6 zák. o ss meritorní ingerenci nss-u a může nss závěr v tomto směru přezkoumati toliko s hlediska formelního. — — — —

Č. 6558.

Státní zaměstnanci: * Předpis čl. II. vl. nař. č. 348/1919, pokud jedná o drahotních přídavicích na nemanželské dítky, které se státním zaměstnancem nežijí ve společné domácnosti, nebyl zrušen předpisem § 6, odst. 6. a odst. 9 zák. č. 394/1922.

(Nález ze dne 17. května 1927 č. 10.439).

V ě c: Juraj O. v S. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o drahotní přídávky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.